

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Tarım, ülkemiz için her dönemde önemi büyük olan bir konudur. Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk "Bu ülkenin gerçek sahibi ve efendisinin gerçek üretici olan köylüdür" demiştir. Atatürk'ün bu sözü, tarım politikalarında temel alınması gereken bir sözdür. Türkiye geniş tarım arazisine ve oldukça verimli topraklara sahip olan bir ülkedir. Nüfusun büyük bir bölümünün tarımdan ve buna bağlı kollardan geçimini sağladığı bir ülkede, düzgün bir tarım politikasının olması gerekir. Yurdumuz, hem kendimize yetecek, hem de dünya pazarlarında satabilecek miktarda tarım ürünü yetiştirmemizi sağlayacak potansiyele sahiptir. Ancak uygulanan yanlış politikalar nedeniyle tarım ülkemizde, yavaş yavaş tasfiye edilmeye başlanmıştır. Geçmişte kendi üretiminde olan ürünlerden mısırı, şekeri ithal eder hale gelmiştir. AB'de tarımsal desteklemenin tarımsal katma değere oranı, ülkelere göre, yüzde 40 ile yüzde 100 arasında değişirken, bu oran Türkiye'de yüzde 6-7 dolaylarında bulunmaktadır. Bu oran tarımın desteklenmediğinin göstergesidir.

Son dönemde dünyada, buğday ve pirinç fiyatlarının olağanüstü artması, stokların tükenmesi ile tehlikeli boyutlara ulaşan olaylar yaşanmaktadır. Uzmanlar Türkiye'deki tarım ürünleri fiyatlarının, dünyadan daha hızlı attığını belirterek uyarılarda bulunmaktadır.

Tarım ürünlerinde üretimin düşmesi, fiyatların artışı ve stokların azalması sonucunda konuyla ilgili çeşitli açıklamalar yapılmıştır. Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı'nın yaptığı açıklamada durumun kritik olduğuna dikkat çekilmiş, fırsatçılara karşı uyarılarda bulunmuştur. Nisan başında Türkiye Ziraat Odaları Birliği Genel Başkanı'nın açıklamaları da dikkat çekicidir. Tarımda, son 40 yılın üçüncü en büyük gerilemesinin %7.3 ile 2007'de gerçekleştiğini belirtmiştir. Üretimdeki gerileme oranlarının da verildiği açıklamada rakamlar son derece kaygı vericidir. Üretim tahılda %15.5, sebzelerde %0.7, meyvelerde %4.3 oranında düşmüştür. Buğday üretiminde ise %20'lik bir düşüşle 17.2 milyon ton olarak gerçekleştiği belirtilmiştir.

Bu düşüşlerin nedeni düzgün bir tarım politikasının olmaması ve çiftçilerin yeteri kadar desteklenmemesidir. İthal tohumlarla çiftçiye kısıtlayan, yeteri kadar destek vermeyen iktidar, tarım sektöründe geline sonucun sorumluluğunu üstlenmek zorundadır.

Yaşanan sorunlar ve sıkıntılar uzmanlarca her platformda ifade edilirken, hükümet yetkilileri tarafından sorun yok şeklinde açıklamalar yapılması, konuya ciddi yaklaşılmadığının göstergesidir.

Oysa hafife alınmayacak kadar riskli bir dönemde olan Türkiye'de, tarım ürünlerinde ki fiyat artışları ve stokların tükenmesi ile ilgili olarak ivedi önlemler alınması gerekmektedir.

Tüm bakliyat çeşitlerinde %90'lara varan artışın tüketiciye yapacağı etkiler değerlendirilmelidir. Alım gücü zaten düşük olan vatandaşlarımız son artışlarla daha da büyük bir sıkıntı içine girmiştir. Özellikle yaşamın her anlamda zorluklarla dolu olduğu bir şehir olan İstanbul'da, vatandaşlarımızın gıda ürünlerindeki bu artıştan etkilenmeleri daha yüksek olacaktır.

Tarım sektöründe ki bu sorunların yanında gübre, mazot, yem gibi tarımın temelindeki faktörlerde çiftçilerin desteklenmesi gerekmektedir. Maliyetlerin artması, bazı tarım arazilerinin üretim dışı kalmasına neden olmaktadır. Bu da çiftçilerimizin kredilerini ödeyememesine neden olmaktadır.

Küresel ısınmanın dünyada ve Türkiye'de çeşitli alanlardaki etkileri bilinmektedir. Merkezi ve yerel yöneticilerin bir süredir dünyayı ve ülkemizi tehdit eden ısınmaya ve kuraklığa karşı önlemleri almakta gecikmemesi gerekmektedir. Nitekim küresel ısınmaya bağlı olarak ortaya çıkan kuraklık bir anda gerçekleşmiş değildir. İklimsel değişiklikler ve dengesizlikler nedeniyle, uyarıların sıkça yapıldığı bu konuda, tedbir alınması gerekmektedir.

Tarım sektöründe yaşanan sorunlar ve bu sorunların önlenmesi için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Nesrin BAYTOK - Ankara
3. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
4. İsa GÖK - Mersin
5. Bülent BARATALI - İzmir
6. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
7. Tekin BİNGÖL - Ankara
8. Tacidar SEYHAN - Adana
9. Birgen KELEŞ - İstanbul
10. Kemal DEMİREL - Bursa
11. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
12. Ahmet ERSİN - İzmir
13. Selçuk AYHAN - İzmir
14. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
15. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
16. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
17. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
18. Sacid YILDIZ - İstanbul
19. Abdülaziz YAZAR - Hatay
20. Turgut DİBEK - Kırklareli
21. Vahap SEÇER - Mersin
22. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
23. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli